

Preek over Openbaring 22: 6-20

Broeders en zusters, Gemeente van de Here Jezus,

U hebt mij gevraagd vandaag te spreken over het thema '**Christus als de Alfa en de Omega**'. Vs. 13 uit ons tekstgedeelte spreekt over '*de alfa en omega, de eerste en de laatste, het begin en het einde (13)*'. Als je zo bezig bent met deze tekst en wat studie doet in het Woord van God dan kom je onder de indruk. Onder de indruk van de Here Jezus Christus.

Wat is Hij geweldig groot! Als u dat nu mee neemt straks als u de kerk verlaat: wat is de Here Jezus geweldig groot, dan is het doel van deze preek eigenlijk al bereikt.

Die woorden Alfa en Omega komen voor zover ik weet alleen voor in het bijbelboek Openbaring. In het eerste hoofdstuk, (vs.8), en in het 21^e (vs.6) en het 22^e hoofdstuk (vs.13). Aan het begin van het boek Openbaring en aan het eind. En dat is niet toevallig. Want Alfa en Omega betekenen ook 'het begin en het einde'. De alfa is de eerste letter van het griekse alfabet. Deze letter wordt geschreven als een hoofdletter A. De omega is de laatste letter van het griekse alfabet en lijkt wel een beetje op een hoefijzer met de ronde kant naar boven en onderaan twee kleine voetjes. Je ziet heel vaak in kerken aan de preekstoel of bij het liturgisch centrum en ook wel op de omslag van bijbels en liedbundels deze alfa en omega afgebeeld, soms aan weerszijden van het zogenaamde Christus monogram. Het Christus monogram lijkt op een hoofdletter P met een X daar doorheen, in het Grieks de eerste twee letters van het woord Christus. En daarmee willen gelovigen uitdrukken wat onze tekst vandaag zegt: Christus is de Alfa en Omega!

Ik zei net al dat die woorden Alfa en Omega 3 keer voorkomen in het bijbelboek Openbaring. Als we deze teksten met elkaar vergelijken dan is het opmerkelijk dat deze woorden twee keer slaan op de Here God en één keer op de Here Jezus. Kijkt u maar mee als u een bijbel bij u hebt.

Openbaring 1:8: Ik ben de Alfa en de Omega, zegt de Here God.....

Openbaring 21:6 Ik ben de Alfa en de Omega..... maar wie zegt deze woorden? Dat zien we in vs. 5: Hij die op de troon is gezeten. Ook daar gaat het over de Here God.

Maar in onze tekst uit Openbaring 22:13 worden deze zelfde woorden uitgesproken door de Here Jezus Christus. Zij horen bij vs. 16: *Ik, Jezus, heb mijn engel gezonden om u dit te betuigen. Ik ben de wortel en het geslacht van David, de blinkende morgenster.* Dus dan moeten we ook zeggen: Ik Jezus ben de Alfa en de Omega.

Dit lijkt me een krachtig bewijs voor de godheid van onze Heiland. De bijbel spreekt over de Here God als de 'eerste en de laatste' en over Jezus als de 'eerste en de laatste'. In het gesprek met Jehova's getuigen mag u hen daar wel op wijzen. Zij ontkennen de godheid van Jezus. Maar wie is dan de eerste en de laatste? JHWH (of Jehova zoals zij zeggen. Dat is hetzelfde woord met alleen andere klinkers ertussen) of Jezus? Beide teksten kunnen alleen waar zijn als Jezus zelf werkelijk God is! Als Jezus niet God is dan is één van beide uitspraken fout. Twee verschillende personen kunnen niet allebei de eerste en de laatste zijn. Dat kan hooguit voor één van beiden gelden. Tenzij Jezus werkelijk God is. Dan zijn beide teksten waarheid.

De laatste tijd is er in christelijke lectuur nogal veel ophef geweest over deze woorden Alpha en Omega. De redenering was als volgt. Alpha en Omega zijn Griekse woorden. Stel je nu eens voor dat Jezus, toen Hij aan Johannes op Patmos verscheen Hebreeuws gesproken heeft. Dat is best aannemelijk. Dan zou Hij geen Alpha en Omega zeggen, maar Aleph Taw. Het opmerkelijke is nu dat die letters Aleph Taw in de grondtekst van het Oude Testament als woordje heel vaak voorkomen. Bijvoorbeeld in Genesis 1. In de beginne schiep God *Aleph Taw* de hemel en de aarde. De redenering is dan dat Christus daar al als het ware verborgen in de tekst aanwezig is. Jezus zou zich dan met de uitspraak 'ik ben de Aleph Taw' verwijzen naar al die plaatsen in het Oude Testament waar Hij al in de tekst verborgen is. Interessant, de eerste bladzijde van de bijbel spreekt over Christus als de eerste en de laatste, en de laatste bladzijde van de bijbel doet dat ook. Je zou kunnen zeggen dat Christus de hele bijbelse boodschap omvat.

Hoe mooi ook en hoe interessant het ook lijkt op het eerste gezicht, het schijnt niet te kloppen! Natuurlijk is Christus wel de eerste en de laatste, en Hij is ook wel de Schepper van hemel en aarde, maar het Hebreeuwse woordje Aleph Taw is slechts een aanwijzing voor het lijdend voorwerp en komt dan ook duizenden keren voor in het Oude Testament. In sommige teksten past het heel mooi, maar de lettercombinatie komt ook voor in combinatie met afgoden en dan wordt het veel

ingewikkelder. Als wij zeggen dat Jezus de A en de Z is, zeggen we ook niet dat Hij verborgen is in de naam van een Alkmaarse voetbalclub, AZ 67.

We moeten maar niet te veel speculeren. Maar het neemt niet weg dat Jezus wel de eerste en de laatste is. Ergens anders omschrijft Openbaring Hem als 'Hij die was, die is en die komt'. Dat is allesomvattend!

Misschien moet ik die drie begrippen nog even verder uitwerken. Als we zeggen dat Christus degene is die *was*, dan gaat het over wat Hij heeft gedaan. Als we zeggen dat Christus degene is die *is*, dan gaat het over wat Hij nu doet. Als we zeggen dat Christus degene is die *komt*, dan gaat het over wat Hij gaat doen.

Het woordje *was* gaat dus over wat Jezus heeft gedaan. Daarbij denken we al heel gauw aan zijn kruisdood en opstanding en dat is ook absoluut de kern van Zijn verlossingswerk, maar dan vergeten we misschien wel weer een beetje dat Christus er altijd al is geweest. Ook zonder Aleph Taw komt Christus in Genesis 1:1 al op ons af. Er staat niet dat de Vader de schepper is, maar dat God de schepper is. Dat is de drie-enige God: Vader, Zoon en Geest. Als de apostolische geloofsbelijdenis zegt '*ik geloof in God de Vader, Schepper van hemel en aarde*' dan is dat niet fout, maar ook niet helemaal compleet. Want de Zoon is ook Schepper en de Geest ook. In het Nieuwe Testament wordt op verschillende plaatsen gezegd dat de schepping tot stand is gekomen door de Zoon. Ik wil graag twee voorbeelden noemen.

Hebr. 1:1: Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaderen gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, (en nu komt het) door wie Hij ook de wereld geschapen heeft.

Een tweede voorbeeld: In het begin van het Johannes Evangelie wordt over Christus gesproken als het 'Woord'. Dat het werkelijk over Christus gaat blijkt wel uit het feit dat er over het Woord staat dat het vlees is geworden – dat is: mens geworden – en onder ons heeft gewoond (14). Maar het Johannes Evangelie begint met te zeggen dat het Woord was in den beginne – dezelfde woorden waar Genesis 1 mee begint - en dat alle dingen door het Woord – Christus dus – geworden zijn. We mogen daaruit concluderen dat God de Zoon voor Zijn menswording actief betrokken was bij de schepping. Alle dingen hebben hun bestaan in Hem, zegt Colossenzen 1. Vanaf bladzijde één van de bijbel gaat het om Christus. Dat betekent dan ook dat Adam

niet alleen met God de Vader wandelde in het paradijs, maar dat dit ook een wandelen was met de drie-enige God. Dus dan was Christus daarbij aanwezig. En toen de stem van God na de zondeval door het paradijs schalde 'Adam waar ben je?' dan was dat niet alleen de stem van de Vader, dan was dat de stem van de drie-enige God. Christus riep Adam. Christus was erbij toen God tegen de slang zei dat de nakomeling van de vrouw de slang de kop zou vermorzelen. Toen was het al bepaald dat Christus zou komen. God zelf zou de gedaante van een mens aannemen.

Geboren als een kind in een voerbak: kerst,

uiteindelijk sterven aan het kruis: Goede Vrijdag,

en op die vroege zondagmorgen weer opstaan uit de dood: Pasen.

God komt zelf in Christus orde op zaken stellen om de verloren mensheid en de verloren schepping weer terug te winnen. En wij mogen nu zeggen: dat hoort allemaal bij de God die *was*. De schepping, de kruisdood en de opstanding zijn dingen Christus heeft gedaan. Verleden tijd!

Maar de tekst zegt niet alleen dat Jezus *was*, maar ook dat Hij *is*. Dat slaat op het heden, het nu. Hij is niet zomaar een figuur in het verleden die de wereld gemaakt heeft en ons gered heeft van onze zonden. Nee, Hij is. Nu! Hier! Geloof u dat?

Jezus *was*, maar Hij *is* ook. Jezus is de eerste en de laatste, maar Hij is ook intussen aanwezig. Hij is niet ver weg, Hij is er, en wil er ook zijn in ons leven.

Natuurlijk Jezus is weggegaan naar de hemel, dat klinkt ver weg, maar toen Hij ging beloofde Hij het volgende: *En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld*. En omdat die voleinding nog niet is aangebroken, mogen we er zeker van zijn dat Jezus' belofte nog steeds van kracht is. Ik ben met u. Trouwens in die woorden 'Ik ben' zie je ook weer Gods naam terugkeren. Ik ben die Ik ben, of, Ik zal er zijn. Jezus *was* niet alleen, Hij *is* ook! De Geest die met Pinksteren is uitgestort om tot in eeuwigheid bij ons te zijn wordt niet voor niets de Geest van Christus genoemd. Christus woont door Zijn Geest in ons. Dichterbij kan Hij niet komen.

Hier op aarde was Christus een kwetsbaar mens, daar koos Hij voor. Hij nam de gedaante van een dienstknecht aan. Maar nu is dat anders. Toen Hij die belofte 'Ik ben met u' deed sprak Hij eerst die bekende woorden uit: *Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde*. Daar spreekt een enorme autoriteit uit. Geen wonder dat toen Johannes een blik in de hemel werd gegund hij plat viel op zijn gezicht. Hij heeft er geen woorden voor. *Te midden van de kandelaars stond iemand als een*

mensenzoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad, en aan de borsten omgord met een gouden gordel; en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen als een vuurvlam, en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en zijn stem was als een geluid van vele wateren. En Hij had zeven sterren in zijn rechterhand en uit zijn mond kwam een tweesnijdend zwaard, en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht (1:13-16). Die grote machtige Jezus is nu in de hemel om ons een plaats te bereiden. Hij is onze Middelaar, Hij is onze Voorspraak. Hij is daar ons ten goede en die machtige Heiland is onze aanbedding waard!

Behalve dat Christus was en is, is Hij ook Degene die *komt*. Dat is nog toekomst! Want die verlossing die Christus bereid heeft door Zijn kruisdood en opstanding is nog niet wereldwijd. We leven in afwachting van Zijn komst en we leven met de verwachting dat Hij uiteindelijk alle dingen nieuw zal maken. Daar gaat het over op die laatste bladzijden van de bijbel. Er komt een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel. Persoonlijk geloof ik dat het om een *vernieuwde* aarde en hemel gaat. Christus komt op aarde weer. Maar hoe het ook zijn zal, de Schepper van die mooie eerste aarde uit Genesis 1 gaat er voor zorgen dat er een nieuwe aarde komt. Hij maakt alle dingen nieuw. En dat mag ons tot troost zijn. Zo mogen we dat bijbelboek Openbaring ook wel lezen, als een troostboek voor de vervolgte kerk.

Maar daarnaast bevat het boek toch ook wel ernstige waarschuwingen. Natuurlijk het Evangelie is een blijde boodschap. Er is verlossing. Daarvoor heeft God de duurste mogelijke prijs betaald. Jezus gaf Zijn bloed. Een offer dat eens en voor altijd voldoende is om de hele mensheid van schuld te bevrijden. En nu is de opgestane Heer aan de rechterhand van God, vanwaar Hij zal terugkomen om Zijn verlossingswerk te voltooien. Dat is allemaal goed nieuws! Dat is troost! Maar die blijde Boodschap heeft toch ook wel een schaduwrandje. Een ernstige kant. God biedt ons verlossing aan: vergeving van zonden, uitzicht over het graf, de belofte van een nieuwe aarde onder een nieuwe hemel. Het is allemaal beschikbaar. Maar we moeten het wel gelovig aanvaarden. *Stel je vertrouwen op de Here Jezus en je zult behouden worden*, zei Paulus tegen de gevangenebewaarder van Filippi. God zond zijn Zoon om de wereld te redden, maar wie weigert blijft in zijn verloren toestand. Goed nieuws, voor een verloren wereld. God gooide een reddingsboei uit. Jezus. Grijp die reddingsboei en je zult zeker gered worden.

Met die waarschuwing eindigt God zelf in ons schriftgedeelte van vanavond. *Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem tot een God zijn en hij zal Mij tot een zoon zijn.* Wie overwint....wie volhoudt. Daar komt het op aan. Niet zwichten voor de tegenstander.

Broeders en zusters, u mag straks naar huis gaan met een aanbod van genade en vergeving. God gaat het waarmaken. Hij maakt alle dingen nieuw. Er is vrij toegang. Er is nog tijd. Het is genade tijd. Dit woord gaat door de wereld, dit woord komt naar u en jou. Het bijbelboek Openbaringen eindigt met een uitnodiging:

De Geest en de bruid zeggen: Kom! En wie het hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome, en wie wil, neme het water des levens om niet.

Hoort u wie hier aan het woord zijn? De Geest en de bruid. De bruid is de gemeente, dat weet u wel. Jezus is de bruidegom en de gemeente de bruid. De gemeente is in deze tekst de spreekbuis van de Heilige Geest. En de Heilige Geest nodigt de lezers van het bijbelboek Openbaring uit om te komen. En die uitnodiging geldt ook voor u en voor jou. Je hoeft echt maar één ding te doen. Wie wil mag komen en drinken. Gratis. Dit aanbod van genade wil ik u graag meegeven. En daarbij een oprechte en dringende oproep. God biedt jou vergeving van zonden aan. Hij wil door de Here Jezus jou toegang verschaffen tot de bruiloft van het Lam en uiteindelijk tot die nieuwe aarde onder die nieuwe hemel. Hij nodigt je uit.

Kom, buig je knieën voor deze Jezus. Hij is de Alfa en Omega, Hij was, Hij is en Hij komt. Geef je over aan Zijn liefde. Hij stierf ook voor jouw zonden, Hij overwon ook voor jou de dood. Hij wil ook voor jou terugkomen. Opdat jij mag wonen in die stad, die stad die met geen pen is te beschrijven, maar zeker komt. Een gouden stad, met poorten die wijd open staan.

Amen